

A'da Yeni Gün gazetesinin 1 Ekim 1920 tarihli sayısında şöyle karşılık veriyor:

Yeni Serseri

Eskişehir'de *Yeni Dünya* ismi ile yeni bir serseri türedi. *Yeni Dünya*'yı yeni serserilerin dünyası zanneden, söz yabana, bu gazete parçası ya aklının ermediği şeylere karışarak efkârı tağlit ediyor, yahut müteceviz ve mütemadi bir lisanla ötekine berikine çatarak şöhret kazanmak istiyor. İstanbul gazetelerinde kaldırım muhabiri olarak bile kullanılmayan, yine söz yabana, bir gazeteci, daha doğrusu müvezzi bozuntusu, bir çocuk bir müddet şurada burada güya bir marifetmiş gibi *Tasvir-i Efkâr* müdir-i mes'ulü diye kartlar ve ünvanlarla dalkavukluktan dalkavukluğa gezip tozduktan sonra nihayet bir takrible başmuharrir olmanın kolayını buldu ve *Yeni Dünya* isminde hâşâ vükelâ bir Bolşevik gazetesi çıkardı. *Yeni Dünya* Bolşevik gazetesi komünizm ve sonra *Tasvir-i Efkâr* gazetesinin meşhur müdir-i mes'ulü Arif Oruç Beyefendi... Hayır ne Bolşeviklik ne de Anadolu bu kadar kitlediğe uğramış değildir. Okuyup yazması kıt, imlâsı bozuk, gazetecilik, ilim ve irfanla alâkası birkaç sene İstanbul gazetelerinde kaldırım muhabirliği etmekten ibaret serserinin maksadı boş zannettiği Anadolu'da şöhret çapulculuğu yapmaktır. Hattâ şu yazdığımız satırlardan memnun olur. Çünkü gazetede isminin zikredilmesine pek meftundur. İstanbul matbuatında bu nevi çapulcuları biz çok görmüş olduğumuz ve bunlardan memleketin pek çok zarara uğramış olduğunu pek iyi bildiğimiz için Anadolu'da da böyle bir serserinin şarlatanlıkla adamlar içine karışmasına razı olamayız. Biz Refii Cevat'ları, Pehlivan Kadri'leri, İştirakçi Hilmi'leri İstanbul'da bıraktık. Bunların bir de Anadolu'da türemelerine ve Bolşeviklik gibi derin bir meslek namına çapulculuğa kalkmalarına müsaade edemeyiz. Muhabirlik zamanında bugün *Yeni Gün*'ü neşredenlerin karşılarında her gün dört defa taklak atan bu miskin Anadolu'nun şu pek nazik zamanlarında şarlatanlıkla adam sırasına geçmek isteyişine, sade biz değil, Anadolu da müsaade edemez. *Yeni Gün*'e varakpare diyen bu arsız çocuğun başından büyük işlere karışmaya hakkı yoktur. Anado-

lu'nun o kadar büyük dertleri vardır ki, böyle arsızca şımarıklıklara tahammül edemez. Meselenin bu ciheti gayet ciddi ve nazik olduğu içindir ki, yazdıklarımızdan memnun olacağını bilmemize rağmen, yine şu satırlarla bu çocuk üzerine celb-i dikkat etmek istedik. Bizi mecbur ederse daha söyleyecek çok şey var, fakat sütunlarımızın bu bahs ile kirlenmesini zaten istikrah ile kabul ettiğimiz için bu günlük bu kadarı kâfi gördük.

Komünistliği paylaşamayan iki başyazar, nihayet resmî Türkiye Komünist Fırkası'nda birleşirler (kuruluşu 18 Ekim 1920). Yeni Dünya da (bu polemğin üstünden daha iki ay bile geçmeden) Ankara'ya taşınır, Yeni Gün'le birlikte bu partinin yayın organı olur ("Türkiye Komünist Gazetesi'dir").

TT 33 (Ey 86)